26/12/2019

Το «μή φοβείσθε»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

«Ακούγοντας σήμερα να επαναλαμβάνεται λειτουργικά το αποκαλυπτικό Μήνυμα του αγγέλου προς τούς αγραυλούντες ποιμένες τη νύχτα της Γεννήσεως, «μὴ φοβείσθε· ιδοὺ γαρ ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην, ήτις έσται παντὶ τω λαώ» ἴσως δεν τό βρίσκουμε πιά τόσο συγκλονιστικό, όσο οι πρώτοι εκείνοι ακροαταί του. Ἴσως έχουμε πάθει την διαστροφή πού φέρνει η συνήθεια και η ρουτίνα. Και η διαστροφή αυτή έγκειται, στο γεγονός ότι δεν μπορούμε να συλλάβουμε την βαρύτητα και την αλήθεια αυτού του Μηνύματος, πού επαναλαμβάνεται αυτούσιο κάθε χρόνο αυτές τις άγιες μέρες...

Το «μή φοβείσθε» μοιάζει να είναι το κυριότερο στοιχείο του μηνύματος, το πιο ουσιαστικό και το πιο παρήγορο. Έρχεται να αναχαιτίσει το κυρίαρχο αίσθημα του ανθρώπου σε τούτο τον αβέβαιο κόσμο της φθοράς και του θανάτου· το αίσθημα του φόβου. Φόβος του γνωστού και φόβος του άγνωστου. Φόβος των ορατών και

φόβος των αοράτων. Φόβος του Θεού και φόβος του ανθρώπου. Φόβος των πειρασμών και φόβος των στερήσεων. Φόβος του συνωστισμού μέχρι ασφυξίας και φόβος της μοναξιάς και της εγκαταλείψεως μέχρι παραφροσύνης. Χίλιοι φόβοι, άπειροι φόβοι. Πραγματικοί και υπαρκτοί ή φανταστικοί και υποτιθέμενοι. Πάντως, φόβοι, πού ταράζουν τον ύπνο και το ξύπνιο μας, πού δηλητηριάζουν εκ των προτέρων κάθε χαρά και πολλαπλασιάζουν κάθε λύπη. Το «μή φοβείσθε», λοιπόν, πού κατηγορηματικά δηλώνει ο Ουρανός τη νύχτα της Ενανθρωπήσεως, είναι το θεραπευτικό λάδι για κάθε ανθρώπινη πληγή. Και γίνεται αυτό το λάδι ακόμη πιο πολύτιμο, από το γεγονός ότι δεν προσφέρεται μονάχα στους «ευσεβείς» και «ενάρετους», αλλά σε όλους ανεξαιρέτως και αδιακρίτως, αφού δεν βλέπομε να εκφράζεται κάποιος περιορισμός στο «μή φοβείσθε». Η άνωθεν, λοιπόν, παρηγορία απευθύνεται σε όλους και τούς λυτρώνει από όλα…

Αν η χαρά της ενανθρωπήσεως ήταν για μια μονάχα μερίδα του λαού, θα ήταν κλασματική, άρα σχισματική. Θα ήταν χαρά μικρή και λίγη. Γιατί ό,τι δεν αφορά σε όλους και δεν δίδεται σε όλους, δεν μπορεί ποτέ να είναι αιώνιο, μήτε ολόκληρο, μήτε μεγάλο. Επειδή όμως ο Υιός και Λόγος του Θεού ενανθρώπησε για όλο το ανθρώπινο γένος, είναι χαρά για όλο το λαό. Λαός λοιπόν εδώ δεν είναι απλώς μία φυλή ή ένα έθνος ή έστω τα μέλη της Εκκλησίας. Λαός εδώ σημαίνει το σύνολο των κατ’ εικόνα Θεού κτισθέντων ανθρώπων, απ’ αρχής του κόσμου και μέχρι της συντελείας των αιώνων. Υπ’ αυτή την καθολικώτατη έννοια, ο λαός του Θεού είναι κατ’ ουσίαν αδιαίρετος, όπως αδιαίρετος είναι κατ’ ουσία και ο Τριαδικός Θεός.

Η ενότητα αυτή ολόκληρου του ανθρώπινου γένους στηρίζεται αφ’ ενός μεν στην ενιαία πράξη της Δημιουργίας, από την οποία προήλθαν όλοι οι άνθρωποι, αφ’ ετέρου δε στην ενιαία πράξη της Σταυρικής του Χριστού θυσίας, με την οποία σώζονται όλοι οι άνθρωποι. Μ’ αυτές τις απλούστατες αλήθειες της πίστεως, κατατίθενται τα αρραγή και απαρασάλευτα στους αιώνες θεμέλια της αξίας και της ιερότητας του ανθρώπινου προσώπου μέσα στην ιστορία.

Ποιός μπορεί να φαντασθεί ευγενέστερη, υψηλότερη, στοργικώτερη διδασκαλία γιά τόν άνθρωπο; Ποιός μπορεί να μας δείξει μία Διακήρυξη για τα λεγόμενα «ανθρώπινα δικαιώματα», πού να έχει έστω και κατ’ ελάχιστο την ευρύτητα, την δημοκρατικότητα, την δικαιοσύνη, την γενναιότητα και την φιλανθρωπία πού εκφράζει και κηρύσσει, σύμφωνα με τα πιο πάνω, η ενανθρώπηση του Θεού; Ασφαλώς οι Απόστολοι δεν υπερέβαλλον όταν ισχυρίζοντο ότι «ουκ έστι εν άλλω ουδενί η σωτηρία» (Πραξ. 4.12). Όσοι πραγματικά επίστευσαν πως ο ίδιος ο Θεός ενηνθρώπησε γιά να ανακαινίσει τον φθαρμένο κόσμου, δεν δικαιούνται πια να είναι δούλοι της απελπισίας. Καταλύοντας όλα τα δεσμά και τις δεσμεύσεις, η ενανθρώπιση του Θεού ελευθερώνει τον άνθρωπο στον απέραντο ωκεανό της

θείας Αγάπης. Το μυστήριο της θεώσεως είναι η ολοκλήρωση του μυστηρίου της ενανθρωπήσεως» γράφει, μεταξύ άλλων στη Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιό του ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ο οποίος ανήμερα της εορτής των Χριστουγέννων ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος.

Την Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία παρηκολούθησαν ο Διοικητής της 3ης Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Γρηγόριος Μπουτλιάκης και πολυπληθές εκκλησίασμα.